

вання його майбутнього стану. Воно являє собою прийняття рішення про те, що, коли і як необхідно зробити підприємству сфери малого бізнесу для того, щоб отримати конкурентні переваги в процесі його функціонування.

Отже, в сучасних умовах ринку з його жорсткою конкуренцією внутріфірмове планування діяльності малого підприємництва виступає найважливішою умовою їх здатності до економічного зростання та процвітання. Саме воно дозволяє оптимально пов'язати існуючі можливості підприємства з наявними потребами, забезпечити належний рівень конкурентоспроможності та виживання на ринку.

Список використаних джерел

1. *Портер М.* Международная конкуренция. / М. Портер: Пер. с англ. – М.: Международные отношения, 1993. – 798 с.
2. *Бойко О.В.* Сучасний стан та проблеми розвитку малого та середнього підприємництва в умовах ринкової економіки/ О.В. Бойко // Наукові праці Донецького національного університету. Серія: економіка. Випуск 60. – Донецьк: Донату, 2003. – С. 124.
3. *Сирополіс Николас К.* Управление малым бизнесом. Руководство для предпринимателей / К. Сирополіс Николас: Пер. с англ. – М.: Дело, 1997. – 672 с.
4. *Кужель О.В.* Роль малого бізнесу в регіональному соціально-економічному розвитку/ О.В. Кужель // Вісник Академії наук України. – №2(6). – 2004. – С. 69–78.
5. *Уткин Э.А., Кочетков А.И.* Управление персоналом в малом и среднем бизнесе / Э.А.Уткин, А.И. Кочетков. – М.: АКАЛИС, 1996.
6. Harold Blancke, quoted in Marvin Bower, The Will to Manage. – New York: Mc Graw-Hill, 1966. – P. 46.
7. *Царев В.В.* Внутрифирменное планирование / В.В.Царев. – СПб.: Питер, 2002. – 496 с.

Блащук Максим Сергійович,

студент 6 курсу,

Сова Олена Юріївна,

к.е.н., Київський університет ринкових відносин,

koomras@i.ua

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВ І ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Блащук Максим, Сова Олена
ПРОБЛЕМЫ ФОРМИРОВАНИЯ
ИНВЕСТИЦИОННОЙ ПОЛИТИКИ
ПРЕДПРИЯТИЙ И ПУТИ ИХ РЕШЕНИЯ

Blashchuk Maxim, Sova Olena
PROBLEMS OF FORMATION OF
INVESTMENT POLICY OF ENTERPRISES
AND WAYS OF THEIR SOLUTIONS

Для кожного суб'єкта господарювання має важливе значення ефективне використання кожного виду ресурсів, оскільки вітчизняні підприємства функціонують у жорстких умовах конкуренції, і не в змозі підвищувати вартість продукції навіть із зростанням цін на матеріали, чи запровадженням інновацій. Активізація саме інвестиційних процесів є основою ринкових принципів роботи та підвищення ефективності системної трансформації вітчизняної економіки.

Політична та економічна нестабільність, що супроводжує трансформаційні процеси в Україні за останні два десятиліття, негативно впливає на привабливість інвестиційного середовища [1, с. 102]. Інвестиційний клімат в Україні продовжує залишатись малопривабливим, у результаті чого відбувається переміщення капіталу із країни, послаблення банківської системи, зростання боргової залежності вітчизняної економіки від зовнішнього фінансування, розбалансованість торговельного балансу і державного бюджету.

В Україні найдоцільніше першочергово залучати такі типи інвестицій на модернізацію промисловості: інвестиції у фізичний капітал (обладнання, приміщення, розвиток промислової інфраструктури); інвестиції у технологічний капітал (наукові дослідження, інноваційні, конструкторські розробки); інвестиції у людський капітал (на навчання та управління), оскільки людський і соціальний капітал в економічно розвинених країнах забезпечують на сьогоднішній день найвищі темпи економічного зростання [2, с. 56].

В основі існуючих підходів до управління інвестиційною діяльністю покладено фундаментальні концепції фінансового менеджменту, а саме: концепції грошових потоків, ефективності вартості ринку капіталу, взаємозв'язку ризику і прибутковості, концепції управління інвестиціями.

Одним із основних завдань управління інвестиційною діяльністю підприємства в кризових умовах є визначення засобів і методів та диференціація технологій менеджменту. Можливо в цій ситуації необхідно активізувати залучення інших джерел, окрім власних коштів і кредитів банків, оскільки останні вони не в змозі забезпечити інтенсивний розвиток економіки. Необхідно більше приділити увагу коштам іноземних інвесторів і заощадженням населення [3, с. 114].

Важливим моментом, на думку багатьох науковців, залишається вибір методів нарахування амортизації як основного джерела фінансування інвестиційної діяльності. При цьому необхідно враховувати, що держава надає підприємствам можливість використовувати прискорені методи нарахування амортизації, які надаватимуть, з однієї сторони, можливість підприємствам збільшити власні джерела інвестування, а з іншої – збільшити витрати, а зменшити податок на прибуток підприємства. Тому обґрунтована амортизаційна політика повинна виступати важливою складовою інвестиційної політики підприємства.

Крім того, для сучасної економіки характерна зростаюча нестабільність зовнішнього середовища, перш за все, непередбачуваність попиту, посилення конкуренції, зміна ролі держави в економіці.

Першочерговою задачею в цих умовах є підвищення оперативності та достовірності управлінської інформації, своєчасного прийняття рішень. Ви рішення поставлених завдань можливе лише на основі запровадження сучасних інформаційних систем. Впровадження і розвиток комп'ютерних технологій забезпечує можливість ефективного інтелектуального оброблення великих обсягів інформації та створення баз знань підприємства, які необхідні для обґрунтованого прийняття управлінських рішень.

Низька інвестиційна привабливість України гальмує інноваційний розвиток вітчизняної економіки. Так, за даними проекту Global Innovation Index 2016, що реалізується під керівництвом бізнес-школи Insead, Всесвітньої організації інтелектуальної власності та Корнельського університету, Україна займає 56 місце серед 128 країн за рівнем розвитку інновацій [4, с. 144].

Інвестиційна діяльність підприємства здійснюється з метою управління обсягами залучення інвестицій, тому головним параметром її стану виступатиме обсяг інвестицій. Таким чином, основою прийняття управлінських рішень виступають зіставлення запланованих обсягів інвестицій з метою вироблення інвестиційної стратегії і тактики, що враховують особливості регіону, в якому реалізується інвестиційна програма, і прогнозується нове значення інвестиційних ресурсів [5, с. 84].

Об'єктивна реальність трансформаційних змін вітчизняної економіки свідчить про наявність складних диспропорцій розвитку суспільства, скорочення обсягів науково-технічних досліджень і промислового виробництва, нестачу висококваліфікованих кадрів, виснаження національних багатств. Тому для України особливо актуальною постає проблема формування нової парадигми економічного розвитку, побудованої на підвищенні конкурентоспроможності підприємств, прискоренні темпів запровадження науково-технічного прогресу та широкому застосуванні наукового знання.

Список використаних джерел

1. *Артеменко І.Л.* Вплив трансформаційних процесів на інвестиційне середовище // Економіка та держава : міжнародний науково-практичний журнал / Ін-т підготовки кадрів держ. служби зайнятості України. – К., 2016. – № 3. – С. 102–104.
2. Штань М. Інвестиційна діяльність у системі чинників активізації розвитку національної економіки // Банківська справа: науково-практичне видання / Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – К., 2016. – № 4 (141). – С. 55–63.
3. *Фесер О.В.* Інвестиційне забезпечення діяльності вітчизняних підприємств // Науковий вісник Мукачівського державного університету : збірник наукових праць. – Мукачево, 2016. – С. 112–117. – (Серія «Економіка»; вип. 2 (6)).
4. *Червякова В.В.* Основні проблеми та перспективи підвищення інвестиційної привабливості України // Економіка та управління на транспорті : науковий журнал / М-во освіти і науки України. – К., 2017. – Вип. 4. – С. 142–149.
5. *Лендел О.М.* Теоретико-методичні аспекти здійснення інвестиційної діяльності в сучасних економічних умовах // Інвестиції: практика та досвід : науково-практичний журнал. – К., 2016. – № 18, вересень. – С. 83–87.

Проців Віра Юріївна,

магістрант Львівського навчально-наукового інституту
ДВНЗ «Університет банківської справи», protsivvira@gmail.com
Науковий керівник – к.е.н., доцент Завидівська О.І.

ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ ВИДАВНИЧОГО ПІДПРИЄМСТВА

Проців Вера

Научный руководитель - к.э.н., доцент
Завидівська О. І.

**ФОРМИРОВАНИЕ И ННОВАЦИОННОЙ
МОДЕЛИ РАЗВИТИЯ ИЗДАТЕЛЬСТВА**

Protsiv Vira

Supervisor - PhD in Economics, docent
Zavydivs'ka O.

**FORMATION OF INNOVATIVE
MODEL OF PUBLISHING ENTERPRISE**

Видавнича справа на сьогоднішній день зазнає неабияких випробувань, адже розвиток технологій і переведення будь-якої інформації у електронний вигляд змушує задумуватись: чи необхідні видавничі підприємства взагалі?

Мета роботи – на основі аналізу діяльності видавництва Львівської області сформулювати проблеми та запропонувати способи їх вирішення.

Проаналізувавши роботу кількох видавництв, можна виділити основні проблеми в цій галузі діяльності [1]:

- відсутність довгострокового планування напрямків інвестування;
- консервативність у процесах управління;
- низький рівень інформаційного забезпечення працівників щодо нових науково-технологічних видань;
- застарілість матеріально-технічної бази.

З метою покращення функціонування підприємств видавничої галузі та підвищення їх конкурентоспроможності на національному та міжнародному ринках варто:

- здійснювати планування напрямків інвестування коштів підприємства для його ж розвитку. Це дасть змогу віднайти приховані можливості підприємства, знайти шляхи захоплення нових ніш і способи досягнення більш конкурентоспроможного рівня;
- проводити тренінги щодо командоутворення, мотивації працівників до самонавчання, бізнес-тренінги з інноваційної діяльності у видавничій сфері. Важливим буде залучення зовнішніх спеціалістів для навчання працівників на основі аутсорсингу;